

ret på det her, få mere gennemskuelighed i det, sådan at det også ville kunne betale sig at bygge flere private udlejningsejendomme og derved øge markedet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Hr. Jakob Axel Nielsen anførte, at det her forslag var udtryk for planøkonomi. Nu kan man have forskellige opfattelser af, hvad planøkonomi er, men jeg er faktisk ægte søgende med hensyn til hele den her sag, og jeg synes, hr. Jakob Axel Nielsen som konservativ alligevel skal tænke på, at Margaret Thatcher faktisk var den, der i England indførte en tilsvarende ordning. Og meget kan man beskyldte hende for, men planøkonom var hun vel ikke ligefrem.

Det, jeg synes er interessant i den her sammenhæng, er jo i virkeligheden, at både ministeren og nu også den konservative ordfører anfører, at det her vil medføre uigennemsigtighed og penge under bordet. Det har jeg helt ægte lidt svært ved at se. Kan man ikke forestille sig, at det her vil blive lagt ud i et åbent udbud med en række åbne betingelser, og at den, der ligesom kan imødekomme det på bedste vis på linje med alle mulige andre udbud, man har i den offentlige sektor, så får opgaven? Hvordan kan det her føre til penge under bordet og uigennemsigtighed? – spørger jeg helt ægte og ærligt.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Først og fremmest vil jeg da gerne kvittere for, at der bliver spurgt helt ægte og helt ærligt. Det går jeg ud da fra at der altid gøres fra fru Charlotte Fischers side, men det gøres der måske kun de gange, hvor det bliver særligt betonet?

Planøkonomi definerer jeg som værende, når man ikke handler på markedets vilkår, når tingene ikke udveksles til de værdier, som det frie marked giver. Jeg synes, at jeg har set alt, for mange eksempler på, at når der kommer en kunstig hånd og trykker prisen ned under det, som det frie marked vil give, kommer der også – og det kan være, hr. Bjarne Laustsen vil sige: Tyv tror, hver mand stjæler, men jeg synes, jeg har set eksemplerne udbredt – tendenser til, at der fuskles med tingene.

Men det er nu heller ikke den eneste grund til, at vi ikke kan støtte det her. Jeg mener, det vil være forkert at forære samfundsværdierne væk på den her måde. Vi har i forvejen, når der skal

bygges støttede boliger, lov om almenboligloven, og det er den, vi mener skal bruges på det her område, når det gælder almenboliger.

Så nævner jeg derudover, at jeg i øvrigt synes, at boligområdet er præget af en vis form for uigennemsigtighed, og kommer ind på lejeloven, fordi jeg synes, at der i lejeloven er nogle u hensigtsmæssigheder, som gør, at ikke alle frit kan komme ind på markedet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Den diskussion tager vi også gerne. Men jeg vil gerne fastholde hele spørgsmålet om, hvorvidt det her er uigennemsigtigt og konkurrenceforvridende osv. Det er jo almindeligt, når man laver et udbud, at man stiller en række betingelser i det udbud. Det kunne være, at man stillede betingelser om, at det skal være særlig miljørigtigt byggeri, at det skal være særlig innovativt byggeri – man kunne forestille sig en masse betingelser, man lægger ind, som alt andet lige stiller bygherren over for nogle ekstra krav og måske derfor i virkeligheden forringer muligheden for at sælge til den oprindelige pris.

Det, der er mit spørgsmål, er: Er det ikke helt almindeligt i virkeligheden, hvis man tænker på, at det her handler om, hvordan vi støtter boligbyggeriet bedst muligt? Skal vi bruge de systemer, vi har i dag, eller skal vi tænke på en helt anden måde? Der vil jeg bare stadig gerne spørge en gang til: Er det nødvendigvis sådan, at fordi man laver det på den her udbudsfacon, fører det til konkurrenceforvridning og penge under bordet og den slags? Det gør udbud jo normalt ikke.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nej, det er naturligvis ikke sådan, at det nødvendigvis betyder, at der er penge under bordet og konkurrenceforvridning. Jeg nævner, at det kan betyde det.

Men allerede der, hvor der er en samfundsværdi på, lad os sige 1 mio. kr., som man så sælger videre til en anden juridisk enhed, her en andelsboligforening, for 500.000 kr., er der altså gået 500.000 kr. fra kommunen. Den har mistet en værdi, som den havde, på 500.000 kr. Den har foræret den væk. Allerede der begynder jeg at blive meget betænkelig, for hvis den så skal have de 500.000 kr. ind på anden vis, bliver den nødt til at hæve skatterne, for pengene kan kun findes ad én vej.